

I detta tips beskrivs kontaktering av elkablar för att belysa en viktig punkt för en god och problemfri tillvaro i våra Viggas.

Vid val av kontakt bör man tänka på i vilken miljö kabel och kontakter skall installeras. Därefter skall kontakten passa till aktuell kabeltyp och slutligen skall skalning och monterings-rekommendationerna noga efterföljas. En felaktigt monterad kontakt kan vara en felkälla och äventyra funktionen och kan dessutom vara svår att lokalisera vilket medför onödigt extraarbete och irritation.

När koppar i kablar och kopplingar blir grön eller svart (oxiderar) är det en varning att den elektriska resistansen börjar bli alltför stor. Förtennade kablar och kopplingar löser det problemet, men sedan behöver kopplingen (kabelskon) i ändan monteras på kabeln på ett korrekt sätt. I industrin kontaktpressar man alla grova kablar, man löder alltså inte fast kabelskon. När man löder måste man nämligen tillföra flussmedel som är ett mycket korrosivt ämne (oxiderar). Lötningen håller fast trådarna i kabeln på ett sätt som gör att de lätt går av när de vibrerar/skakar. Särskilt gäller detta kablar som är kopplade till en motor. Kopparn deformationshårdnar och blir spröd och koppartrådarna går av med tiden. Använd alltså inte tekniken att löda fast en kabelsko om du inte absolut måste.

Bild 1

Med en stödjande krympslang utanpå skarven mellan kabelsko och kabel (se bild 1)

minskar man problemen och gör kabeln mer böjökänslig.

Den fukt som finns i en båt kan tränga in genom PVC-höljet och riskera att alla kabelns små koppartrådar svartoxideras inuti. Det kan hjälpa att fetta in ändarna med vattenfri vaselinfett för att undvika att fukten tränger in genom hela kabelns längd men allra bäst är alltså att alltid använda förtent kabel.

En riktig typ av kabel har alltså varje enskild tråd förtent. En sådan typ av kabel kan införskaffas i väl sorterade marin-butiker.

När man monterar sitt elsystem måste man alltså tänka på att fukt inte får komma åt kontaktytorna för att kopplingarna inte ska bli sämre med tiden. Om man skruvar fast en kabelsko ordentligt mot en kopplingsplint tillsammans med lite vaselinfett kommer luften inte in och man får ingen oxidhinna som bromsar strömmen i framtiden. Flera kabelskor per skruv är heller inte bra. Kraften runt kabelskon blir alldeles för liten och luft kan komma in och oxidera anslutningen. Använd gärna vaselinfett på kabeln innan den pressas ihop med kabelskon. För att ev. förstärka den elektriska kontakten mellan kabelskon och kopplingsplinten kan man även använda sig av en s.k. ”taggbricka” som man lägger mellan kontakterna. (Se bild 2)

Bild 2.

Här är ett exempel på hur man i 6 steg bör kontaktera en kabel till en kopplingsplint:

Steg 1:

Börja alltid med att doppa den skalade kabeländan i vattenfritt vaselinfett (finns på närmaste apotek) för att förhindra fuktinträngning i kabeln.

Steg 2:

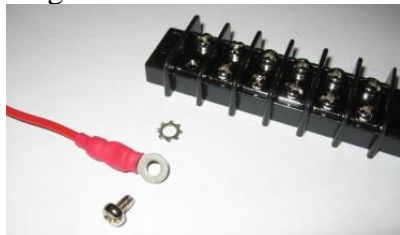
Trä på en bit krympslang på kabeln så att den täcker hela kabelskon och trä sedan in kabeln över kabelskon. Pressa fast kabelskon med ett pressverktyg.

Steg 3:

Värm krympslangen med en hetluftpistol så att den täcker hela området.

Steg 4:

Nu ska vi montera kabelskon på en kopplingsplint med hjälp av en taggbricka. Nyckeln till en bra och säker anslutning är att tagg-brickan skär in mellan kabelskons metallyta och kopplingsplintens bottenmetall. Taggbrickan ska alltså inte sitta mellan skruvens skalle och kabelskon. Se monteringsordningen på bilden.

Steg 5:

Innan du börjar skruva fast kabelskon, lägg gärna på vaselinfett på alla metallytor för att förhindra oxidering.

Skruva nu fast kabelskon ordentligt så att du känner att taggbrickan börjar skära in i metallytorna.

Steg 6:

Färdigt !

De vanligaste kabelskorna finns i tre olika dimensioner:

RÖD - för ledardiametrar upp till 1,5 mm²
BLÅ - för ledardiametrar mellan 1,5 - 2,5 mm²
GUL - för ledardiametrar mellan 2,5 - 6,0 mm²

Lars Fredriksson
K-Viggen 72